

Wonderen der mensheid: Bacon als stimulans

noodgedwongen in een laat stadium plaatsvinden, nadat ik een heel goed zicht heb op de regie in het deoor, alle handelingen van de acteurs en het in mekaar passen van overgangen.

Het lichtplan maken vind ik het moeilijkste moment van een heel productieproces. Het moet dan lukken. Gaat het met de belichting fout, dan kost dat veel kostbare tijd. Het is de laatste toevoeging aan een voorstelling die het scènebeeld samen met de acteurs tot een geheel moet maken. De verantwoordelijkheid en de druk is dan ook heel groot, zeker in grote zalen als De Singel. Ik lig daar meestal van wakker. Elke lamp moet ik weten hangen, waar ze op gericht staat, welke kleur ze heeft, welk nummer ze draagt. Het meest fantastische moment is dan ook als ik weet dat ik al die honderden lichtjes onder controle heb gekregen, dat ik ze kan kneden tot wat ik wil. Het is een machtig gevoel als alles in een van de laatste repetities in harmonie samenkomt, dat alles op het juiste moment, op de juiste manier daar is.

Ik denk trouwens dat iedereen die aan een voorstelling meewerkt, het een echte stap vooruit vindt als een belichting lukt, zowel de acteurs als de regisseur, wanneer hij merkt dat bij voorbeeld een monoloog nèt iets meer impact krijgt, door heel zachtjes en

onmerkbaar licht bij te sturen naar de acteurs.

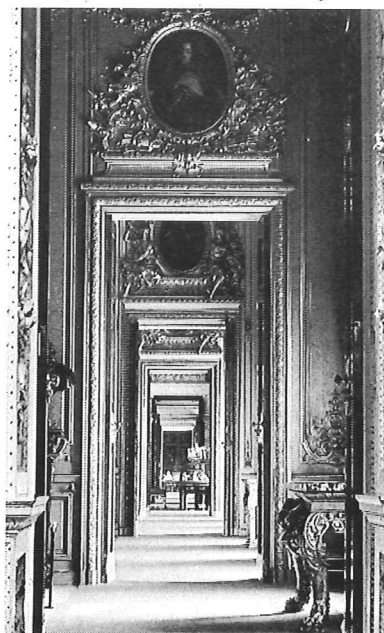
Ik weet niet of het mogelijk is om belichting aan te leren. Later op het jaar geef ik les aan de Rietveldacademie, maar ik zie mijn taak veel meer als sensibiliseren, mensen bewust maken van de mogelijkheden, trachten een denkproces over licht op gang te brengen. Want belichten leer je toch

maar door het te doen, met vallen en opstaan. Mijn voordeel was dat ik echt door licht geobsedeerd ben. Dààr haal ik uiteindelijk mijn kennis uit.

Dat we een reizende troep zijn, heeft willens nillens een invloed op mijn werk. Wat ik ontwerp, mag geen te grote belasting zijn voor de technische ploeg, die dag aan dag de decors opbouwt en afbreekt. Het grootste deel van de tijd die ik besteed aan ontwerpen, gaat naar praktische beslommeringen. Zoals de verpakking, de constructie, het zorgen dat alles in de vrachtwagen kan. Al die problemen los ik op samen met de hoofdtechnici, die gelukkig altijd met nieuwe, nog betere oplossingen komen. Toch is het zo dat ik door de veeleisendheid van een reisvoorstelling steeds gedwongen ben een gezonde soberheid in acht te nemen, die soms ook leidt naar betere oplossingen. Aan de andere kant mag ik me dan ook weer niet al te veel laten beperken tijdens het ontwerpen.

Don Carlos

Don Carlos wordt gekenmerkt door een ongelooflijke vormelijkheid. Het leven aan het hof was vastgelegd in strikte regels en protocols, normale omgangsvormen waren quasi onmogelijk, zeker tussen de leden van de

Inspiratiebron voor Don Carlos